

staaende af de selvsamme Mennesker og med de selvsamme Bestemmelser i Stedet for Raadet. Hovedbestemmelsen er jo under alle Omstændigheder den, at Forsikringsraadet henhører under Indenrigsministeren, og at han fastsætter dets Forretningsorden. Dertil kommer den af Landstinget indsatte meget vigtige Bestemmelse, at Statskassen er ansvarlig for de Herrers Optræden, dette vil jo i Virkeligheden betyde, at det er et nyt Kontor, som Indenrigsministeren faar under sig. Hvorledes man end her i Tinget vil se paa denne Sag, nærer jeg ingen som helst Tvivl om, at Forhandlingerne derom med Indenrigsministeren og eventuelt med Landstinget ville kunne føres paa en højst tilfredsstillende Maade under meget lempeelige Former, da alle Parter ganske sikkert ville være paa det rene med, at vi maa have en teknisk Sagkundskab, der staar til den højtærede Ministers Raadighed i det Øjeblik, vi give en Lov paa et Omraade som det her foreliggende.

Der har saa, som den højtærede Minister omtalte, været lidt Divergens mellem den ærede Minister og Landstinget først med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Statsanstalten ligesom de andre Forsikringsselskaber skal sende Promilleafgiften til Statskassen, altsaa skal bidrage til de Udgifter, som Loven foranlediger. Spørgsmaalet maa vel sagtens besvares i den Retning: Har Statsanstalten nogen Gavn af Forsikringsraadet? Hvis den har det, hvis det kan paavises, vil det ogsaa være rimeligt, at Statsanstalten bidrager ved at betale sin Andel. Men hvis Statsanstalten ikke har det, hvis Forsikringsinspektøren og Forsikringsraadet komme til at virke paa den Maade, at Statsanstalten fører sit eget Liv, synes der ikke at være megen Mening deri. Det er imidlertid et af de Spørgsmaal, som det ganske sikkert ikke vil volde megen Vanskelighed at komme over. Der var dernæst et andet Divergensspørgsmaal, som Ministeren ogsaa berørte, nemlig Gagespørgsmaalet for Forsikringsinspektøren. Men det vigtigste er og bliver dog ganske sikkert Spørgsmaalet om Raadets Stilling og Raadets Forhold til den ansvarlige Minister. Det vil ganske sikkert være paa det Punkt, Folketinget vil have sin Hovedopmærksomhed henvendt, idet man jo maa være paa det rene med, at en teknisk Bistand maa Indenrigsministeren have, en teknisk Bistand, der staar paa Højde med, hvad det er muligt at finde inden for Forsikringsvirksomhedens Omraade.

Jeg skal saa blot endnu ganske kort henlede Opmærksomheden paa § 18, der giver Bestemmelser om, hvorledes et Selskab maa anvende sine Midler. Jeg skal blot i al Almindelighed bemærke, at det synes at være en temmelig vid Ret til Kapitalanbringelse, der herigennem gives Selskaberne; men i øvrigt er det et af de Spørgsmaal, som jeg synes bedst drøftes i et Udvalg, om disse Bestemmelser kunne begrænses, eller de ere rigtige, saaledes som de staa her. Derimod skal jeg henlede Opmærksomheden paa § 19, hvor man i sidste Linie ligesom enkelte andre Steder har indsat i Landstinget en Bestemmelse, som ved et foreløbigt Skøn ser noget ejendommeligt ud. § 19, sidste Stykke, bestemmer, at før Stiftelsesomkostningerne ere fuldt afskrevne, maa der kun udbetales af Aarets Overskud højst 5 pCt. af den indbetalte Aktie- eller Garantikapital, enten som Rente til Aktionærer eller Garanter. Her har Landstinget nu indsat, at der ogsaa maa gives Bonus til Forsikringstagere, inden Stiftelsesomkostningerne ere afskrevne. Det forekommer mig at være et noget dristigt Indskud, Landstinget der har gjort; der er nemlig ingen Tvivl om, at et Selskab, der det første Aar eller andet, det eksisterer, i hvert Fald i de første Aar, begynder at give Bonus til sine forsikrede, vil benytte det til Reklame. Det forekommer mig, at det er en Reklameinteresse af en temmelig stærk Natur, der har været bestemmende, da man indskød dette, at man kan give Bonus til de forsikrede, før Stiftelses- og Organisationsomkostningerne ere fuldt afskrevne. Imidlertid er ogsaa dette et af de faa Punkter, paa hvilke jeg blot har villet henlede et kommende Udvalgs Opmærksomhed. Jeg har derimod ikke villet gennemgaa samtlige Lovens Paragraffer og gøre de Antegninger, der kunde være ønskelige hist og her. Jeg har kun gennem nogle faa fremdragne Eksempler villet godtgøre det ønskelige i, at Lovforslaget tages under Overvejelse i et Udvalg, idet jeg, som jeg begyndte med at udtale, nærer Ønsket om, at dette Udvalg maa kunne arbejde saaledes, at alle Lovgivningens Faktorer inden for en rimelig Fremtid blive enige om en Lov om Forsikringsvirksomhed i alt væsentligt som den, der her foreligger, foreslaaet af Ministeren og sendt os af Landstinget.

Neergaard: Ogsaa jeg kan i det hele og store anbefale det her foreliggende Forslag til Tingets velvillige Opmærksom-